

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-870/19 – 1

Lieta C-870/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 26. novembris

Iesniedzējtiesa:

Corte suprema di cassazione (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 19. septembris

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Pretsūdzības iesniedzējs:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE [AUGSTĀKĀS KASĀCIJAS TIESAS]

[..]

SECONDA SEZIONE CIVILE [OTRĀ CIVILLIETU PALĀTA]

[..]

izdod šo starprīkojumu.

STARPRĪKOJUMS

par kasācijas sūdzību [..], ko iesniedza:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE
(*Prefettura – U.T.G. di Firenze*; Prefektūra – Valsts pārvaldes iestāžu teritoriālā struktūra Florencē), *pro tempore* prefekta personā, [..]

- kasācijas sūdzības iesniedzēja –

pret

MI, [..]

[..]

- *pretsūdzības iesniedzēju –*

par *TRIBUNALE di FIRENZE* (Florences tiesa), [..] spriedumu [..];

[..] **[oriģ. 2. lpp.]** [..]

[oriģ. 3. lpp.]

Konstatējusi, ka:

Prefettura – U.T.G. di Firenze ir pārsūdzējusi šīs pilsētas tiesas spriedumu [..] ar kasācijas sūdzību, kas pamatota ar vienu vairākās daļās sadalītu pamatu un pret ko otra lietas puse ir iebildusi, iesniedzot pretsūdzību.

Lai labāk izprastu izskatāmo lietu, tiek sniegts šāds kopsavilkums.

Ar pārsūdzēto spriedumu tika apmierināta apelācijas sūdzība, ko bija iesniedzis MI, kuram bija pārmesti 24 Likuma Nr. 727/1978 19. panta pārkāpumi, attiecībā uz kuriem bija aizpildīti vairāki lietas materiāliem pievienoti protokoli par reģistrācijas diagrammu neuzrādīšanu par vairākām dažādām dienām.

Ar nolēmumu, ko šajā tiesā ir pārsūdzējusi valsts pārvaldes iestāde – kasācijas sūdzības iesniedzēja [..] (*informācija, kas nav nozīmīga prejudiciālajam jautājumam*), tika grozīts iepriekšējais, apelācijas instancē pārsūdzētais pirmās instances tiesas nolēmums – ar ko bija noraidīti iebildumi pret minētajiem protokoliem par Ceļu satiksmes noteikumu (CSN) pārkāpumu konstatāciju –, pārņemto pārkāpumu konstatāciju pēc būtības reducējot līdz vienam vienīgam sodam.

Pretsūdzības iesniedzējs lūdza noraidīt kasācijas sūdzību un iesniedza procesuālo rakstu.

[..] **[oriģ. 4. lpp.]** [..]

[..] (*norādes uz valsts tiesvedību*)

Tā kā:

- 1.- Ar kasācijas sūdzības pamatu tiek apstrīdēts, ka būtu pārkāpts un nepareizi piemērots Likuma Nr. 727/1978 19. pants un Regulas (EEK) Nr. 3821/85

14. panta 1. punkts un 15. panta 2. un 7. punkts saistībā ar *C.p.c.* [Itālijas Civilprocesa kodeksa] 360. panta pirmo un trešo daļu.

Īsumā tiek apgalvots, ka pārsūdzētais nolēmums ir kļūdains, jo tajā – minētā tiesiskā regulējuma par mehāniskajā transportlīdzeklī uzstādītajām tahogrāfa reģistrācijas diagrammām pārkāpumu jomā – tika uzskatīts, ka minēto diagrammu neuzrādīšana var tikt sodīta tikai tiktāl, ciktāl tas prasīts tiesību normā (“kārtējās darba nedēļas reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis iepriekšējās 15 dienās (vai), pēc 2008. gada 1. janvāra, kārtējā dienā un iepriekšējās 28 dienās”, minētais regulas 15. pants), ar vienu vienīgu sodu par vienu vienīgu pārkāpumu, nevis – kā notika šajā lietā – ar daudziem sodiem par atsevišķiem īsākiem laikposmiem, kuri ietilpst visā laika intervālā, ko paredz tiesiskais regulējums.

Valsts pārvaldes iestāde – kasācijas sūdzības iesniedzēja konkrēti norādīja, ka “šis strīds ir identisks **[oriģ. 5. lpp.]** tūkstošiem strīdu, ko pašlaik visā [Itālijas] pussalā skata tiesas, kuras izskata lietas pēc būtības”; turklāt, norādījusi uz ļoti pretrunīgu tiesu praksi šajā jomā, minētā iestāde lūdza spriedumā, ar ko tiks izšķirts strīds, sniegt arī interpretāciju.

2.- Pēc pienācīga pārsūdzības pamata izklāsta Tiesai ir jāņem vērā šādi aspekti.

MI ir pārkāpis Regulas (EEK) Nr. 3821/85 15. panta 7. punktu, kas grozīts ar Regulas (EK) Nr. 561/2006 26. pantu.

Minētajā tiesību normā ir noteikts, ka: “[..] pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt: i) kārtējās darba nedēļas reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis iepriekšējās 15 dienās; ii) vadītāja karti, ja viņam tāda ir; un iii) manuālos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 15 dienām, [..] Tomēr pēc 2008. gada 1. janvāra laikposmiem, kas minēti i) un iii) apakšpunktā, ir jāietver kārtējā diena un iepriekšējās 28 dienas.”

Ievērojot šādi izklāstīto atsauces tiesisko regulējumu, aplūkotā strīda izšķiršana katrā ziņā ir atkarīga no tā, kā tiks interpretēta minētā un izklāstītā tiesību norma.

[oriģ. 6. lpp.]

Ja minētā tiesību norma tiek interpretēta tādējādi, ka vadītājam tiek uzspiesta vienīgā iespējamā rīcība – uzrādīt diagrammas par noteiktu darbadienu skaitu ar pienākumu uzrādīt pilnvarotajiem inspektoriem reģistrācijas diagrammas to kopumā –, tad tiesību normas pārkāpums varēs būt tikai viens tieši tāpēc, ka darbība ir viena.

Sekas tam visam ir darbības vienotais raksturs, kas liks konstatēt vienu vienīgu pārkāpumu un noteikt vienu vienīgu sodu, bez kumulēšanās un neatkarīgi no to atsevišķo disku skaita, kurus vadītājs nespēj uzrādīt.

Savukārt, ja tiesību norma tiks interpretēta kā attiecināma uz dalāmu darbību, tad būs iespējams aizpildīt vairākus apstrīdēšanas protokolus – tik, cik ir dienu (vai, kā šajā tiesvedībā skatītajā lietā, dienu grupu), par kurām nav izpildīts uzrādīšanas pienākums.

Šai tiesai jau ir bijusi iespēja citā aspektā skatīt (*Cass. civ., Sez. Lav.* [Kasācijas tiesas Civilās Darba lietu palātas] 2007. gada 3. augusta spriedums Nr. 17073) jautājumu, kā jārikojas uzņēmējam, kuram – pamatojoties uz Regulas (EEK) Nr. 3821/85 14. panta 2. punktu – ir jāsauglabā reģistrācijas diagrammas vismaz vienu gadu pēc to izmantošanas dienas.

[oriģ. 7. lpp.]

Tomēr šīs pēdējās minētās tiesību normas atšķirīgā funkcija un loģiskais pamats nevar paši par sevi izraisīt to, ka šajā tiesvedībā aplūkotajam gadījumam tiek piemērots darbības un soda vienotais raksturs, kaut arī minētā 14. panta formulējums, saskaņā ar kuru ir paredzēts sods par katru trūkstošo vadīšanas dienas diagrammu, varētu likt uzskatīt – pretēji un tad, ja šajā ziņā nav konkrētu apgalvojumu – ka saistībā ar minētajā 15. pantā regulēto pārkāpumu kopējam pārkāpumam un sodam ir vienots raksturs.

Šai pēdējai minētajai interpretācijai turklāt varētu tikt pretnostatīta atšķirīga interpretācija, kas drīzāk ļautu izvairīties no normatīvajiem pienākumiem vai ļautu tos nekumulēt, [...] (*informācija par valsts tiesvedību*), proti, kas vairāk atbilst stingrākam kritērijam.

Ir zināms *dictum*, kas minēts Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 9. februāra spriedumā lietā C-210/10, kurš radās no strīda saistībā ar Ungārijas [tiesu iestādes] lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu [...].

Izskatot strīdu par soda samērīgumu tieši tahogrāfu lietošanas noteikumu pārkāpumu jomā, tika apgalvots: “Šajā ziņā minētās regulas 19. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt “noteikumus par sodiem, ko piemēro par [oriģ. 8. lpp.] [...] pārkāpumiem, [...], [un kuriem] ir jābūt efektīviem, samērīgiem, preventīviem un nediskriminējošiem”[”].

Tam acīmredzami būtu jāizraisa tas, ka katra atsevišķa dalībvalsts nosaka piemērotus sodus, kuri ir pielāgoti laika intervālam kopumā (28 dienas), nevis katram atsevišķam kumulējamam pārkāpumam kādā dienā, kā rezultātā – kas, starp citu, ir uzsvērts un būtisks – soda atturošo iedarbību nekādā ziņā nevarētu sasniegt, praksē piemērojot vairākus – iespējams, nesamērīgus – sodus par kopējo bezdarbību.

Tā kā – pēc šīs tiesas domām un iepriekš izklāstītā rezultātā – pastāv objektīvas interpretatīvas neskaidrības situācija, katrā ziņā ir jāierosina Eiropas Savienības Tiesā prejudiciālā tiesvedība par interpretāciju, konkrēti uzdot šādu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 3821/85] 15. panta [7. punkts] saistībā ar konkrēto gadījumu, kas attiecas uz mehāniskā transportlīdzekļa vadītāju, var tikt interpretēts kā tiesību norma, kura paredz vienu kopēju darbību, kad attiecīgi tiek izdarīts viens vienīgs pārkāpums un tiek noteikts viens vienīgs sods, vai tomēr, piemērojot kumulēšanos, tas var likt noteikt tik daudzus pārkāpumus un sodus, cik ir dienu, par kurām paredzētajā laika posmā (“kārtējā diena un iepriekšējās 28 dienas”) [orig. 9. lpp.] nav uzrādītas tahogrāfa reģistrācijas diagrammas?”

Ar šādu pamatojumu,

Corte

[..] (*atsauce uz Savienības tiesībām*) nolemj nosūtīt lietas materiālus Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālas tiesvedības ierosināšanai saistībā ar iepriekš izklāstīto jautājumu;

[..] (*norādes uz valsts tiesvedības apturēšanu*)

Nolemts [..] 2019. gada 19. septembrī.

[..]

DARBA VERSIJA